

Gastronomiyi Konu Alan Ulusal Doktora Tezlerinin Bibliyometrik Analizi

Bibliometric Analysis of National Phd Thesis on Gastronomy

Fatma KOÇ¹, Gülsevdi ÖZTÜRK²

¹Siirt Üniversitesi, Siirt

· fatma.koc@siirt.edu.tr · ORCID > 0000-0003-2500-8028

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun

· gulsevdi.ozturk@omu.edu.tr · ORCID > 0000-0002-9540-8978

Makale Bilgisi/Article Information

Makale Türü/Article Types: Derleme Makalesi/Review Article

Geliş Tarihi/Received: 23 Aralık/December 2023

Kabul Tarihi/Accepted: 12 Ocak/January 2024

Yıl/Year: 2024 | **Cilt-Volume:** 2 | **Sayı-Issue:** 1 | **Sayfa/Pages:** 25-50

Atıf/Cite as: Koç, F., Öztürk, G. "Gastronomiyi Konu Alan Ulusal Doktora Tezlerinin Bibliyometrik Analizi"
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Karadeniz Turizm Araştırmaları Dergisi 2 (1), Ocak 2024: 25-50.

Sorumlu Yazar/Corresponding Author: Fatma KOÇ

GASTRONOMİYİ KONU ALAN ULUSAL DOKTORA TEZLERİNİN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

ÖZ

Gastronomi, belirli bir düzen ve titizlikle hazırlanan yiyecek ve içeceklerin hijyen ve sanitasyon kurallarına uygun bir şekilde sunularak estetik bir görsel ve lezzet deneyimi yaratılmasını ifade eden bir yemek kültürü veya sanatı olarak tanımlanmaktadır. Türk gastronomik kimliğinin oluşumunda, yöresel lezzetlerin, gelenek ve göreneklerin, beslenme kültürünün ve kullanılan pişirme araçlarının çeşitliliği önemli bir rol oynamıştır. Bu çalışmanın amacı ulusal tez merkezinde yer alan gastronomi konulu doktora tezlerinin çeşitli parametreler çerçevesinde bibliyometrik analizlerinin yapılmasıdır. Çalışma kapsamında gastronomi kelimesi Ulusal Tez Merkezi veri tabanı detaylı tarama kısmına doktora ve izin durumu izinli seçilerek tarama yapılmıştır. Toplamda 149 izinli teze ulaşılmıştır. İnceleme aşamasında konuyla ilgisi bulunmayan 11 doktora tezi çalışmaya dahil edilmemiş toplamda 138 tez ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Çalışmada 'yayın yılı', 'yayınlandığı üniversite', 'yayınlandığı anabilim dalı', 'çalışmanın yöntemi', 'danışmanın unvanı', 'anahtar kelimeler' ve 'tezin çalışma konusu' olarak önceden belirlenen temalara göre analiz yapılarak, veriler grafik olarak gösterilmiştir. Gastronomi alanında Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi 35 doktora tezi ile en fazla doktora tezine sahip üniversite iken; tez danışman unvanları açısından Prof. Dr. unvanlı tez danışman sayısı 85, en fazla doktora tezinin yayınladığı yıl 37 tez ile 2022 yılı; veri toplama yöntemi açısından 69 sayı ile nicel yöntem; ana bilim dalı açısından 36 doktora tezi ile Turizm İşletmeciliği anabilim dalı; konu açısından 97 sayı ile Turizm konusu; en çok kullanılan anahtar kelime ise 61 sayısı ile Gastronomi kelimesi olduğu belirlenmiştir. Yapılan bu çalışma ile gastronomi alanında yapılacak gastronomi konulu çalışmalara fayda sağlaması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gastronomi, Ulusal Tez Merkezi, Bibliyometrik Analiz, Doktora Tezi.

BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF NATIONAL PHD THESIS ON GASTRONOMY

ABSTRACT

Gastronomy is defined as a food culture or art that expresses the creation of an aesthetic visual and taste experience by presenting food and beverages prepared with a certain order and meticulousness in accordance with hygiene and sanitation

rules. The diversity of local flavors, traditions and customs, nutritional culture and cooking tools used have played an important role in the formation of the Turkish gastronomic identity. The aim of this study is to conduct a bibliometric analysis of doctoral theses on gastronomy in the National Thesis Center within the framework of various parameters. Within the scope of the study, the word “gastronomy” was scanned in the detailed scanning section of the National Thesis Center database by selecting doctorate and leave status. A total of 149 authorized theses were retrieved. During the review phase, 11 doctoral theses that were not related to the subject were not included in the study, and a total of 138 theses were studied. In the study, an analysis was made according to predetermined themes such as ‘year of publication’, ‘university where it was published’, ‘department where it was published’, ‘method of the study’, ‘title of the advisor’, and ‘subject of the thesis’ and the data were shown graphically. While Ankara Hacı Bayram Veli University is the university with the most doctoral theses in the field of gastronomy, with 35 doctoral theses; in terms of thesis advisor titles, the number of thesis advisors with the title Prof. Dr. is 85; In terms of thesis advisor titles, the number of thesis advisors with the title Prof. Dr. is 85. The year with the highest number of doctoral theses published was 2022, with 37 theses. In terms of data collection method, the quantitative method had 69 instances; The Department of Tourism Management had 36 doctoral theses in terms of major science. In terms of subject, Tourism is the subject with 97 instances, the most used keyword is Gastronomy with 61 instances. This study aims to benefit gastronomy-related studies in the field of gastronomy.

Keywords: Gastronomy, National Thesis Center, Bibliometric Analysis, Doctoral Thesis.

GİRİŞ

Yemek yemek en temel insan faaliyetlerinden biridir (Capaldi, 1996) ve bu nedenle gıda üzerine yapılan araştırmalar küresel olarak birçok disiplinde artmış ve önemli bir turizm çekiciliği olarak kabul edilmiştir (Long 2004; Tsai ve Wang, 2017). Turistler seyahat ederken bütçelerinin neredeyse yarısını yiyecek ve içecek tüketimi için harcadıkları düşünülürse (Boyne vd., 2002), yiyecek temel bir turizm ürünü olarak kabul edilmekte (Lee vd., 2015; McKercher vd., 2008; Okumuş vd., 2007; Sims, 2009) ve önemli bir cazibe merkezi olarak kabul edilmektedir (Long, 2004).

Gastronomi terimi, etimolojik olarak “*gaster-nomos*” kökenine sahiptir ve mideye (*gaster*) giren yiyecekleri yeme ve içme kurallarını (*nomos*) ifade etmektedir. Klasik anlamda, gastronominin tanımı genellikle “lezzetli yemek hazırlama ve yeme sanatı” olarak yapılmıştır. Ancak, Briya-Savarin’e göre gastronomi, yalnızca

bir yemeğin hazırlanması değil, aynı zamanda nasıl, kiminle, nerede ve ne zaman tüketildiği gibi çeşitli faktörleri de içermektedir (Cuffia vd., 2023, s: 1).

Gastronomi teriminin önceden sadece yemek ve içecek hazırlamayla sınırlı olduğu ilk tanımına karşın, son tanımlamalar gastronominin farklı yönlerini ve bunların çeşitli bilimsel disiplinlerle ilişkisini kapsadığını vurgulamıştır (Aslan & Toprak, 2023). Cousins ve Gillespie (2002, s: 5) tarafından yapılan bir çalışma, gastronomi tanımlarının çoğunun eksik olduğunu ve toplumlar arasındaki yemek yeme alışkanlıklarındaki farklılıkların gastronomi tanımını karmaşık hale getirdiğini belirtmiştir.

Gıda ve gıdayla ilgili araştırmalar çeşitli bilim ve sosyal bilim dergilerinde, kitaplarda, konferans bildirimlerinde ve diğer yayınlarda yer almış ve birçok kütüphane ve web kaynağı bu bilimsel literatürü arşivlemiştir. Gıda multidisipliner bir araştırma konusu olduğu için, akademik literatürde gıda araştırmalarının değerlendirilmesini değerlendiren bibliyometrik analizler kullanılarak çoğunlukla bilim, tıp ve mühendislik disiplinlerinde sistematik ve kronolojik çalışmalar yapılmaktadır (Vijay & Raghavan, 2007; Suebsombut vd., 2017).

Örneğin, bazı araştırmalar, yayınların modelini, önde gelen dergileri, araştırma eğilimlerini ve bilim kümelerini göstermek için gıdayla ilgili konuları ele alan bilimsel literatürü bulmuştur. Bulgular, dergi başına alıntı eğilimi ve zaman içindeki yayın sayısı ile birlikte, belirli gıda ve tarımla ilgili konular dışında gıda yayınlarının sayısının arttığını göstermektedir (Chen, 2012; Monasterolo vd., 2015). Bibliyometrik analizler bilimle ilgili araştırmalar aynı zamanda dünya çapındaki kurumların araştırma faaliyetlerini belirli dönemlerde üretime göre karakterize etmek için kullanılmaktadır. Sonuçlar, enstitüler ve araştırmacılar arasındaki disiplinlerarası ve uluslararası iş birliklerinin arttığını göstermektedir (van Raan & van Leeuwen, 2002; Dabirian vd., 2016).

Diğer birçok bibliyometrik çalışma, makaleler, içerik, yazarlık, dergi içindeki alıntılar ve dergilerin belirtilen özel sürümleri hakkındaki yorumlarla ilgili analizler sağlar. Bu araştırma bulguları, birçok bibliyometrik çalışmanın, en son eğilimleri incelemek için yazar anahtar kelimelerini vurguladığını ve hem tartışılan kavramlar hem de kullanılan araştırma yöntemleri hakkında daha fazla doğruluk ve ayrıntı sağladığını ortaya koymaktadır (Fu & Ho, 2017; Tan vd., 2014).

Bibliyometrik analiz, son yıllarda akademik araştırmalarda tercih edilen ve giderek popülerlik kazanan bir yöntem haline gelmiştir. Bu artan popülerliğin temelinde, bilimsel veri tabanlarının gelişimi, özellikle Scopus, Web of Science, Ulusal Tez Merkezi gibi platformların kullanılabilirliği ve erişilebilirliğindeki artış yer almaktadır. Ayrıca, bibliyometrik metodolojinin bilgi bilimindeki araştırmalar ara-

sında disiplinler arası etkileşim sağlaması da bu yükselişin nedenlerinden biridir (Donthu vd., 2021; Khan vd., 2021).

Bu çalışmada gastronomi alanında doktora tezi yazarak katkıda bulunanlara (yazarlar, kurumlar, yöntemler, konular) odaklanarak gastronomi araştırmalarının zaman içinde araştırma konular ve metodolojileri belirlenerek araştırma yürütülmüştür. Gastronomi alanında yazılmış doktora tezleri sistematik inceleme prosedürü ile niteliksel bir yaklaşım olan bibliyometrik analiz gerçekleştirilmiştir. Gastronomi alanına ilişkin bibliyometrik yöntemler ve araştırma faaliyetleri hakkında bir literatür taraması yapılmıştır. Sonuçlar grafik olarak gösterilerek açıklamaları yapılmıştır.

Gastronomi doktora tezleri üzerine herhangi bir bibliyometrik çalışma yapılmamasına rağmen, gastronomi ve yiyecek içecek işletmeciliği olmak üzere mevcut gıda literatürünü incelemiş ve son yıllarda gastronomi ve restoran ile ilgili araştırma makalelerinin sayı ve kalitesinin arttığını gözlemlenmiştir.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bibliyometrik Analiz Kavramı

Bilimsel ve profesyonel toplulukta bibliyometrik yöntemlerin kullanımı, bilimsel üretimin basit listelenmesi veya alıntı indekslenmesi gibi orijinal fikrin çok ötesine geçmekte ve profesyonel disiplinler boyunca büyük çeşitlilik göstermektedir. Akademik dünyada, bibliyometrik göstergelere dayalı olarak sıralamalar ve diğer verimlilik ölçümleri rutin olarak uygulanmakta olup ekonomik ve politik sonuçlarda da bulunmaktadır (Harvey, 2008; Abbott vd., 2010: 862).

Sistematik inceleme kavramı bibliyometrik analizlerin yapılmasıyla yakından ilgilidir. Birçok bilim insanı bunu bilimsel sürecin gerekli bir parçası ve başlangıcı olarak görmektedir (Tranfield vd., 2003: 210). Sistematik bir inceleme, genellikle dar bir şekilde odaklanmış bir alandaki literatürün eksiksiz bir şekilde belgelenmesi gibi bir amaca hizmet etmektedir. Bibliyometri çok farklı bağlamlarda kullanılan analitik bir araçtır. Alıntı etkisinin geleneksel ölçümlerinden (Kaur vd., 2013: 226) ortamdaki sorunlu maddelerin belirlenmesine (Grandjean vd., 2011: 96) kadar uzanmaktadır. Artan miktarda mevcut verinin istatistiksel analizlerinin kullanılması (Bornmann vd., 2014: 46), bilim gelişiminin, iş birliğinin ve sıralamanın güvenilir şekilde haritalanmasını mümkün kılmaktadır.

Alan Pritchard tarafından 1969 yılında tanıtilen bibliyometrik yöntem, yazılı yayınların ve belgelerin niceliksel analizini sağlamada araştırma değerlendirme metodolojisinin ayrılmaz bir ölçüsü olarak kabul edilmektedir (Osareh, 1996: 151). “Bibliyometri” kavramının iki kökü vardır: “biblio” ve “metrikler”. Hem “bib-

lio” hem de “metrikler”, Yunanca ve Latince sırasıyla “kitap” ve “ölçü” anlamına gelen “*biblion*” ve “*metricus*” kelimelerinden türetilmiştir (Sengupta, 1992: 77).

İngiliz Standartları Enstitüsü, bibliyometrik yöntemi, yayın modellerinin analiz edilmesinde ve belirli bir konu alanında yapılan araştırma çalışmalarının incelenmesinde matematiksel yöntemin yanı sıra istatistiksel yöntemin de uygulanması olarak açıklamaktadır (Osareh, 1996: 152). Bibliyometrik analiz aynı zamanda her türlü yazılı iletişimin incelenmesi ve yayın eğiliminin ölçülmesi ve alıntı analizi olarak da tanımlanmaktadır (Potter, 1981: 5-7). İnternet ve teknolojinin ortaya çıkışından bu yana, belirli bir konu alanındaki katkılara daha hızlı erişim sağlamak amacıyla araştırmacılar arasında kaynakça yoluyla yapılan çalışmalar katlanarak artmıştır. Bibliyometrik analizin bilimden ve uygulamalı alanlardan veri çıkarmadaki faydası artık sağlam bir şekilde yerleşmiş bir bilimsel uzmanlık alanıdır ve sosyal bilimler ve teknolojinin çeşitli yönlerini incelerken yoğun bir şekilde kullanılmaktadır.

Stevens (1953: 35) bibliyometrik çalışmaları Verimlilik sayımı ve Literatür kullanım sayımı olmak üzere iki temel bölüme ayırmıştır. Verimlilik Sayımı, katkıda bulunan ülkeleri, yayın yıllarını ve araştırma alanına katkıda bulunan önde gelen disiplinleri içermektedir. Literatür kullanım sayısı aynı zamanda literatürün alıntı analizi kullanılarak kullanımını da içermektedir. Bununla birlikte, “Bibliyometri” kavramı, daha dar bir terim olan “*bilimometri*” (Bar-Ilan, 2008, 2010: 3) ve daha geniş bir terim olan “*infometri*” (Wolfram, 2003) ile yakından ilişkilidir. Bibliyometrik analiz, belirli bir konu alanındaki çeşitli literatürlerin tanımlanmasına dayanan “Webometrics” adlı benzer bir analojinin alt kümesidir. Başlangıçta, “Webometrics” ağırlıklı olarak bilimsel belgelerin bibliyografik ana hatlarından veya yüksek oranda alıntı yapılan yayınların çeşitlerinden oluşmaktaydı. Bibliyometrik genel bakış ayrıca yazarların ürünleri, yayınlama modelleri, yayınların büyüme eğilimi, uluslararası ve ulusal iş birliği (Lin, 2012: 9; Zhuang vd., 2013: 207), bilgi yönetimi (Gu, 2004: 173) konu alanlarına göre alt bölümlere ayrılmıştır. Analiz, “Gri edebiyat” kategorisi altında dergi makaleleri, kitaplar, tezler ve patent alan raporlardan oluşan hacimli materyal kategorilerini kapsamaktadır. Günümüzde sosyal bilimler başta olmak üzere birçok alanda bu analiz türü kullanılmakta ve literatürde birçok çalışmaya rastlanmaktadır (Wallin, 2005: 263).

Şahin vd. (2018) tarafından yapılan gastronomi konulu tezlerin bibliyometrik analizinde tezlerin tamamına yakınının Yardımcı Doçent Doktor unvanına sahip danışmanlar tarafından yönetildiği; sayı bakımından en fazla yüksek lisans tezine sahip üniversitenin Gaziantep Üniversitesi olduğu, temel çalışma alanı olarak turizm alanında 15 adet yüksek lisans tezi olduğu; tez çalışmalarında kullanılan anahtar kelimeler incelendiğinde “Gastronomi”, “Gastronomi Turizmi”, “Mutfak Kültürü” ve “Kültür” kelimelerinin temel anahtar kelimeler olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sünnetçioğlu vd. (2017) tarafından yürütülen bir çalışmada ise turizm alanında yapılan gastronomi tezlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi web sitesinde yer alan turizm yüksek lisans tezleri “gastronomi” anahtar kelimesi ile taranmış ve 33 teze ulaşılmıştır. Örneklem yönteminin kolay örneklem ve amaca göre örneklem olduğu ve en çok veri elde etme aracının ise örneklem grubu olduğu tespit edilmiştir. Ulaşılan örnek ise ankettir.

Gastronomi Tanımı

Gastronomi kelimesi, Yunanca kökenli “gaster” (mide) ve “nomas” (yasa) kelimelerinin birleşiminden türetilmiştir (Akbaba ve Kendirci, 2016: 115; Altınel, 2009: 2; Güzel Şahin ve Ünver, 2015: 64). Gastronomi, yiyecek ve içeceklerin hijyen ve sanitasyon kurallarına uygun bir şekilde özenle hazırlanarak, görsel ve lezzet açısından keyifli bir deneyim sunan bir yemek kültürü veya sanatı olarak tanımlanmaktadır (Dilsiz, 2010: 3). Bu bağlamda, gastronomi aynı zamanda sağlıklı, düzenli ve lezzetli bir mutfak düzenini de ifade etmektedir (Hatipoğlu, 2014: 10). Gastronomi, bazı kaynaklara göre fen bilimleri ve sosyal bilimlerle ilişkilendirilen bir bilim dalı olarak kabul edilmektedir (Dilsiz, 2010: 3). Öte yandan, diğer kaynaklar gastronomiyi bir yeme-içme sanatı olarak görmekte ve bu alandaki inceliklere vurgu yapmaktadır (Sormaz vd., 2015: 69). Gastronomi, antropoloji, sosyoloji, ekonomi, kimya, ziraat, tıp ve modern teknolojiler gibi çeşitli disiplinlerle iç içe geçmiştir ve sadece yiyecek ve içeceklerle sınırlı kalmamıştır (Akbaba ve Kendirci, 2016: 115; Gülen, 2017: 33).

Gastronomi, psikoloji alanında yeme alışkanlıkları, tercihleri ve bu faktörlerin nedenleri üzerine odaklanırken, sosyoloji ve ekonomi alanlarına toplumsal iletişimde yemek paylaşımı ve dışarıda yemek yeme nedenleri gibi konularla katkıda bulunmaktadır. Ayrıca, tarihle bağlantılı olarak kullanılan araç ve gereçlerin geçişini inceleyerek tarih bilimine de dokunmaktadır.

Gastronomi turizmi ise tarım, kültür ve turizmin kesişim noktasında yer alır. Tarım ürünleri ve kültürel unsurlar tarihi zenginliği temsil ederken, turizm altyapı ve hizmetleri sağlayarak gastronomi turizminin gelişimine katkıda bulunmaktadır (Birdir & Akgöl, 2012: 22–23). Gastronomi turizmi, bireylerin çeşitli yemek ve içecekleri tatma, üretim süreçlerini gözlemlenme, farklı kültürlerin mutfak geleneklerini keşfetme, yeni yemek sistemleri ve yeme alışkanlıklarını öğrenme arzularını karşılamak amacıyla gerçekleştirilen bir turizm türüdür. Bu turizm, seyahat etmeyi ve konaklamayı içeren bir bütün olarak değerlendirilmektedir. Seyahatin amacı, bir bölge, bir yiyecek-içecek işletmesi, bir festival ya da daha spesifik olarak bir şefin yemekleri gibi çeşitli hedefleri kapsamaktadır. Genel olarak, gastronomi turizmi, insanların yemekler ve bu lezzetli deneyimler etrafında bir araya gelerek oluşturdukları bir deneyimler yelpazesini ifade etmektedir (Karim ve Chi, 2010).

Gastronomi turizmi, temelde yiyecek ve içecek kültürüne odaklanmasının yanı sıra, çiftlikleri ve şarap üretim tesislerini ziyaret ederek yiyecek ve içecekleri deneme fırsatlarını içeren seyahatleri de içermektedir. Bu turizm türü, turistlere bir bölgenin kültürünü ve tarihini yaşama şansı sunmanın yanı sıra, yeni yiyecek ve içecek deneyimleri yaşama motivasyonu oluşturarak seyahat davranışlarını şekillendiren etkili bir turizm şekli olarak tanımlanmaktadır (Akbaba ve Kendirci, 2016, s: 115-116). Gastronomi turizmi, sadece yemek ve restoranları değil, aynı zamanda aşçılık okulları, tur operatörleri, yemek programları, şarap üreticileri, şarap bağları, bira fabrikaları gibi çeşitli kurumları içermektedir (Sormaz vd., 2015, s: 69-70). Bu bağlamda, gastronomi turizmi kapsamında çeşitli festivaller ve sempozyumlar düzenlenmekte ve turistlere geniş bir deneyim yelpazesi sunulmaktadır (Bekar ve Belpınar, 2015, s: 6519). Başka bir deyişle, gastronomi turizmi, yaşam tarzı haline gelen birçok kişi için deneyim yaşama, yeni şeyler öğrenme, farklı kültürlerle etkileşimde bulunma ve yöresel mutfakları keşfetme fırsatları sunarak çeşitli imkanlar sunmaktadır (Gheorghe, Tudorache & Nistoreanu, 2014, s: 13).

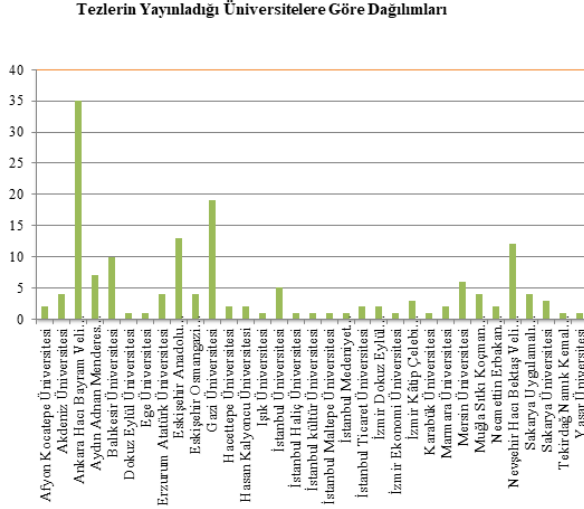
YÖNTEM

Bu çalışmada 2014-2023 yılları arasında yazılmış ve Ulusal Tez Merkezi'nde açık erişimi bulunan Gastronomi ve Mutfak Sanatları alanında yazılmış doktora tezleri bibliyometrik analiz yöntemi ile incelenmiştir. Doktora tezleri incelenirken bibliyometrik analizlerde yer alan performans analizi yöntemi kullanılmıştır. Performans analizi, araştırma bileşenlerinin (evren-örneklem, anahtar kelime, kullanılan yöntemler, yararlanılan teoriler vb.) belirli bir alanda katkısını incelemektedir (Cobo vd., 2011; Ramos-Rodríguez & Ruíz Navarro, 2004). Doğası gereği tanımlayıcı olan bu analiz, bibliyometrik çalışmaların ayırt edici özelliğidir (Donthu vd., 2020). Araştırmanın ilk aşamasında, bibliyometrik analiz tekniklerinin performans analizi seçilmiş ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanı detaylı tarama kısmına doktora ve izin durumu izinli seçilerek tarama yapılmıştır. Toplamda 149 izinli teze ulaşılmıştır. İnceleme aşamasında konuyla ilgisi bulunmayan 11 doktora tezi çalışmaya dahil edilmemiş toplamda 138 tez ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Çalışmada 'yayın yılı', 'yayımlandığı üniversite', 'yayımlandığı anabilim dalı', 'çalışmanın yöntemi', 'danışmanın unvanı', 'anahtar kelimeler' ve 'tezin çalışma konusu' olarak önceden belirlenen temalara göre analiz yapılarak, verileri sıklık düzeyleri belirlenerek çalışma sonuçları grafik olarak gösterilmiştir.

BULGULAR

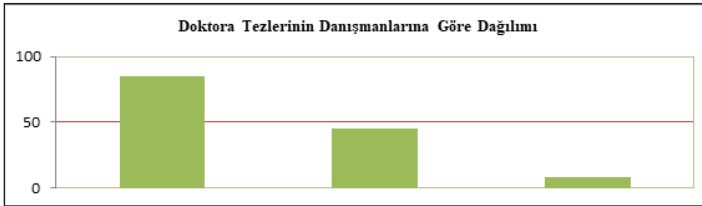
Çalışmaya ilişkin veriler aşağıdaki grafiklerde verilmiştir.

Grafik 1. Gastronomi ve Mutfak Sanatları Alanında Erişimine İzin Verilmiş Doktora

Gastronomi konulu doktora tezlerinin hazırlandığı üniversitelerin türlerine göre dağılımı grafik 1'de gösterilmiştir. Üniversiteler içerisinde en fazla doktora tez çalışması sırasıyla Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi (n=35), Gazi Üniversitesi (n=19), Eskişehir Anadolu Üniversitesi (n=13), Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi (n=12), Balıkesir Üniversitesi'dir (n=10). Gastronomi konulu en az tez yayımlayan üniversiteler (n=1) ise, Dokuz Eylül Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Işık Üniversitesi, İstanbul Haliç Üniversitesi, İstanbul kültür Üniversitesi, İstanbul Maltepe Üniversitesi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, İzmir Ekonomi Üniversitesi, Karabük Üniversitesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Yaşar Üniversitesi'dir.

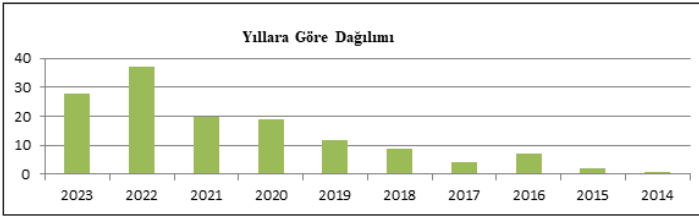
Grafik 2. Erişim İzni Bulunan Gastronomi Alanında Yazılmış Doktora Tezlerinin Danışmanlarına Göre Dağılımı

Gastronomi konulu doktora tezlerinin danışmanlarına göre dağılımı grafik 2'de verilmiştir.

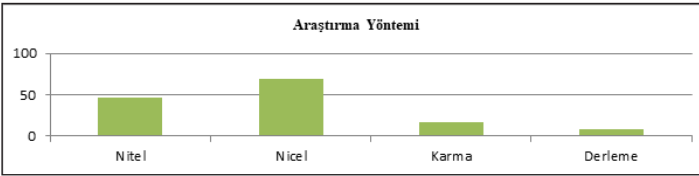
Gastronomi konulu doktora tezlerinin danışmanlarının unvanlarına göre dağılımı grafik 2'de gösterilmiştir. Grafik 2 incelendiğinde 85 tezin danışmanının Profesör Dr., 45 tezin danışmanının Doçent Dr., 8 tanesinin ise tez danışmanının Yrd. Doç. Dr./ Dr. Öğr. Üyesi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Grafik 3. Erişim İzni Bulunan Gastronomi Alanında Yazılmış Doktora Tezlerinin Yıllarına Göre Dağılımı

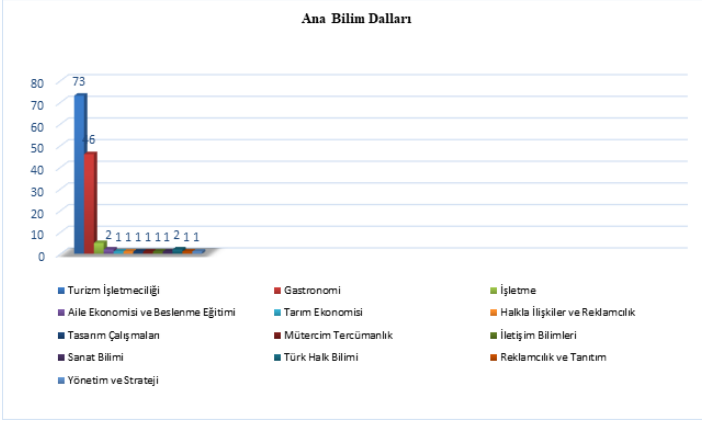
Erişim izni bulunan gastronomi alanında yazılmış doktora tezlerinin yıllarına göre dağılımı grafik 3'te verilmiştir. Grafik 3 incelendiğinde Gastronomi konulu en fazla yayınlandığı yıl 2022 (n=37) en az doktora tezini yayınlandığı yıl ise 2014 (n=1) dir.

Grafik 4. Erişim İzni Bulunan Gastronomi Alanında Yazılmış Doktora Tezlerinde Kullanılan Veri Toplama Yöntemleri

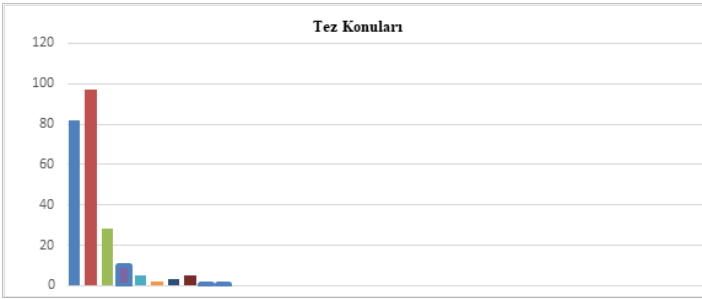
Erişim izni bulunan gastronomi alanında yazılmış doktora tezlerinde kullanılan veri toplama yöntemleri grafik 4'te verilmiştir. Grafik 4 incelendiğinde nicel veri toplama yönteminin en yüksek orana sahip olduğu (n=69), derleme yönteminin ise en düşük oranda (n=8) olduğu görülmektedir.

Grafik 5. Erişim İzni Bulunan Gastronomi Alanında Yazılmış Doktora Tezlerinin Anabilim Dalına Göre Dağılımı

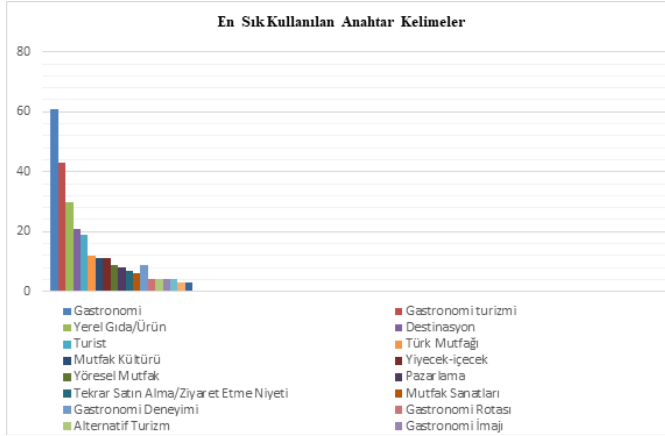
Erişim izni bulunan gastronomi alanında yazılmış doktora tezlerinin anabilim dalları grafik 5'te verilmiştir. Grafik 5 incelendiğinde Turizm İşletmeciliği anabilim dalının (n=36), Gastronomi ve Mutfak Sanatları anabilim dalının ise (n=23) en yüksek değere sahip olduğu görülmektedir.

Grafik 6. Erişim İzni Bulunan Gastronomi Alanında Yazılmış Doktora Tezlerinin Konularına Göre Dağılımı

Erişim izni bulunan gastronomi alanında yazılmış doktora tezlerinin konularına göre dağılımı grafik 6'da verilmiştir. Birincil konu olarak en yüksek değer 'Turizm' (n=97) ve 'Gastronomi ve Mutfak Sanatları' (n=82) iken, ikincil konu olarak en yüksek değer 'Turizm' (n=50) ve 'İşletme' (n=15) iken, üçüncül konu olarak ise en yüksek değer 'İşletme' (n=9) ve 'Turizm' (n=3) olmuştur.

Grafik 7. Erişim İzni Bulunan Gastronomi Alanında Yazılmış Doktora Tezlerinde En Sık Kullanılan Anahtar Kelimelerin Dağılımı

Erişim izni bulunan gastronomi alanında yazılmış doktora tezlerinde en sık kullanılan anahtar kelimeler grafik 7’de verilmiştir. Grafik 7 incelendiğinde ‘Gastronomi (n=61)’ ve ‘Gastronomi Turizmi (n=43)’ anahtar kelimeleri en sık kullanılırken, ‘Gastronomi Eğitim (n=3)’ ve ‘Coğrafi İşaretler (n=3)’ en az kullanılan anahtar kelimeler olduğu görülmüştür.

SONUÇ

Bu çalışmada gastronomi alanında doktora tezi yazarak katkıda bulunanlara (yazarlar, kurumlar, yöntemler, konular) odaklanarak gastronomi araştırmalarının zaman içinde araştırma konular ve metodolojileri belirlenerek araştırma yürütülmüştür. Gastronomi alanında yazılmış doktora tezleri sistematik inceleme prosedürü ile niteliksel bir yaklaşım olan bibliyometrik analiz gerçekleştirilmiştir. Çalışmada doktora tezleri ‘yayın yılı’, ‘yayınlandığı üniversite’, ‘yayınlandığı anabilim dalı’, ‘çalışmanın yöntemi’, ‘danışmanın unvanı’, ‘anahtar kelimeler’ ve ‘tezin çalışma konusu’ olarak önceden belirlenen temalara göre analiz edilerek sıklık düzeyleri belirlenmiştir. Gastronomi alanına ilişkin bibliyometrik yöntemler ve araştırma faaliyetleri hakkında bir literatür taraması yapılmıştır. Sonuçlar grafik olarak gösterilerek açıklamaları yapılmıştır.

Gastronomi konulu doktora tezleri üzerine yapılan bibliyometrik analiz, Türkiye’deki üniversitelerin bu alandaki akademik faaliyetlerini anlamak adına önemli bilgiler sunmaktadır. Bu analizden elde edilen verilere dayanarak Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi’nin gastronomi konulu doktora tezleri açısından en fazla katkı sağladığı ve bu katkının da üniversitenin gastronomi alanındaki akademik

gücünü göstermektedir. Gazi üniversitesi turizm fakültesinin Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi bünyesine geçmesi Gazi üniversitesinde yayınlanan tez sayısında düşüş yaşanmasının sebebidir. Gazi Üniversitesi, Eskişehir Anadolu Üniversitesi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi ve Balıkesir Üniversitesi de sırasıyla alana önemli birer katkı sağlamıştır. Öte yandan, Dokuz Eylül Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Işık Üniversitesi, İstanbul Haliç Üniversitesi, İstanbul kültür Üniversitesi, İstanbul Maltepe Üniversitesi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, İzmir Ekonomi Üniversitesi, Karabük Üniversitesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Yaşar Üniversitesinin bu alandaki doktora tez sayısının daha düşük olduğu belirtilmiştir. Bu sonuç en çok katkı sağlayan kurum bakımından Boyraz ve Sandıkçı (2018) çalışması ile benzerlik göstermektedir.

Tezlerin danışmanlarına yönelik analizde, doktora tezlerinin büyük bir çoğunluğunun Profesör doktor tarafından yönetildiği görülmektedir. Bu durum, gastronomi konulu doktora tezlerinin genellikle deneyimli akademisyenler tarafından rehberlik edildiğini göstermektedir.

Yıllara göre tez dağılımını incelediğimizde, 2022'nin en fazla tez yayınlanan yıl olduğu ve bu alandaki araştırmaların arttığı görülmektedir. Bu durum, gastronomi konusundaki akademik ilginin arttığını ve bu alanda yapılan çalışmaların önemli bir ivme kazandığını göstermektedir.

Erişim izni bulunan tezlerin veri toplama yöntemleri incelendiğinde, nicel veri toplama yönteminin en yaygın kullanılan yöntem olduğu görülmektedir. Bu, araştırmacıların genellikle sayısal verilere odaklandığını ve istatistiksel analizlerle sonuç elde etmeyi tercih ettiğini göstermektedir. Bu sonuç Yılmaz (2017)'in sonuçlarını desteklemektedir.

Anabilim dallarına göre yapılan analizde, Turizm İşletmeciliği anabilim dalının en fazla tez sayısına sahip olduğu ve Gastronomi ve Mutfak Sanatları anabilim dalının da önemli bir katkı sağladığı gözlemlenmektedir. Bu durum, gastronominin turizm ve işletme ile sıkça ilişkilendirildiğini ve bu alanlarda yoğunlaşan doktora çalışmalarının yapıldığını göstermektedir.

Tez konularına göre yapılan analizde, turizm ve gastronomi konularının en çok üzerinde durulan ana başlıklar olduğu görülmektedir. Ayrıca, gastronomi eğitimi ve coğrafi işaretler gibi daha spesifik konularda ise daha az sayıda tez yapıldığı belirtilmiştir.

Anahtar kelimelerin analizi, "Gastronomi" ve "Gastronomi Turizmi" kelimelerinin en sık kullanılan terimler olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sonuç Demir, (2020)'in sonuçlarını desteklemektedir. Bu anahtar kelimelerin sıklığı, araştırmacıların odaklandığı ana temaları ve literatürdeki önemli konuları yansıtmaktadır.

Sonuç olarak, bu bibliyometrik analiz, Türkiye'deki gastronomi alanındaki doktora tezleri üzerinde genel bir bakış sunmaktadır. Bu çalışmaların özellikle turizm, işletme ve mutfak sanatları gibi alt alanlarda yoğunlaştığı ve genellikle deneyimli akademisyenler tarafından yönetildiği görülmektedir. Bu analiz, gastronomi alanında gelecekteki araştırmalara yol gösterici olabilir ve bu alandaki akademik gelişmeleri takip etmek isteyenlere önemli bir kaynak sağlayacağı düşünülmektedir.

Yazar Katkı Oranları

Çalışmanın Tasarlanması (Design of Study): FK(%50) GÖ(%50)

Veri Toplanması (Data Acquisition): FK(%50) GÖ(%50)

Veri Analizi (Data Analysis): FK(%50) GÖ(%50)

Makalenin Yazımı (Writing Up): FK(%50), GÖ(%50)

Makale Gönderimi ve Revizyonu (Submission and Revision): FK(%50), GÖ(%50)

KAYNAKÇA

- Abbott, A., Cyranoski, D., Jones, N., Maher, B., Schiermeier, Q., & Van Noorden, R. (2010). Do metrics matter? Many researchers believe that quantitative metrics determine who gets hired and who gets promoted at their institutions, with an exclusive poll and interviews, nature probes to what extent metrics are really used that way. *Nature*, 465(7300), ss. 860-863.
- Akbaba, A., & Kendirci, P. (2016). Gastronomi turizmi ve coğrafi işaretlemeli ürünler. içinde O. N. Özdoğan (ed.), yiyecek içecek endüstrisinde trendler 2. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Altinel, H. (2009). Gastronomide Menü Yönetimi. İstanbul Üniversitesi.
- Aslan, S., & Toprak, L. (2023). Bibliometric analysis of graduate theses written in the field of gastronomy in 2021. University of South Florida (USF) M3 Publishing, 16(9781955833110), 7.
- Bar-Ilan, J. (2008). Informetrics at the beginning of the 21st century-A review. *Journal of Informetrics*, 2(1), ss. 1-52.
- Bekar, A., & Belpınar, A. (2015). Turistlerin gastronomi turizmine ilişkin görüşlerinin milliyetlerine göre değerlendirilmesi. *Journal of Yasar University*, 10(38), ss. 6519-6530.
- Birdir, K., & Akgöl, Y. (2012). Gastronomi turizmi ve Türkiye'yi ziyaret eden yabancı turistlerin gastronomi deneyimlerinin değerlendirilmesi. Mersin Üniversitesi.
- Bornmann, L., Stefaner, M., de Moya Anegón, F., & Mutz, R. (2014). Ranking and mapping of universities and research-focused institutions worldwide based on highly-cited papers: A visualisation of results from multi-level models. *Online Information Review*, 38(1), ss. 43-58.
- Boyne, S., Williams, F., & Hall, D. (2002). On the trail of regional success: Tourism, food production and the Isle of Arran Taste Trail. *Tourism Gastronomy*, ss. 91-114.
- Boyras, M., ve Sandıkçı, M. (2018). Gastronomi Bildirilerinin Değerlendirilmesi: Turizm Kongreleri Örneği (2013-2017). *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 6(4),873-889.
- Capaldi, E. D. (1996). Why we eat what we eat: The psychology of eating. American Psychology Association.
- Chen, D. (2012). A bibliometric analysis of the scientific literature on food safety research. *Journal of Food Safety Quality*, 3(2), ss. 145-150.
- Cobo, M. J., López-Herrera, A. G., Herrera-Viedma, E., & Herrera, F. (2011). An approach for detecting, quantifying, and visualizing the evolution of a research field: A practical application to the Fuzzy Sets Theory field. *Journal of Informetrics*, 5(1), ss. 146-166.
- Cousins, J., Tuor, C., & Gillespie, C. (2002). *Wine & Food Handbook*. Hodder Education.
- Cuffia, F., Rojas-Rivas, E., Urbine, A., & Zaragoza-Alonso, J. (2023). Using the free listing technique to study consumers' representations of traditional gastronomy in Argentina. *Journal of Ethnic Foods*, 10(1), ss. 2.
- Dabirian, A., Diba, H., Tareh, F., & Treen, E. (2016). A 23-year bibliometric study of the journal of food products marketing. *Journal of Food Productions Marketing*, 22(5), ss. 610-622.

- Demir, E. (2020). Gastronomi alanında yayımlanan makalelerin bibliyometrik analizi (Master's thesis, İskenderun Teknik Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü/Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Anabilim Dalı).
- Dilsiz, B. (2010). Türkiye'de gastronomi ve turizm (İstanbul örneği). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.
- Donthu, N., Kumar, S., Pandey, N., & Gupta, P. (2021). Forty years of the International Journal of Information Management: A bibliometric analysis. *International Journal of Information Management*, 57, ss. 102307. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2020.102307>.
- Fu, H. Z., & Ho, Y. S. (2017). Comments on state of the art on food Waste research: A bibliometrics study from 1997 to 2014. *Journal of Cleaner Production*, 157, ss. 167.
- Gheorghie, G., Tudorache, P. ve Nistoreanu, P. (2014). Gastronomic tourism: A new trend for contemporary tourism? *Cactus Tourism Journal*, 9(1), ss. 12-21.
- Grandjean, P., Eriksen, M. L., Ellegaard, O., & Wallin, J. A. (2011). The Matthew effect in environmental science publication: A bibliometric analysis of chemical substances in journal articles. *Environmental Health*, 10(1), ss. 96.
- Gu, Y. (2004). Global knowledge management research: A bibliometric analysis. *Scientometrics*, 61(2), ss. 171-190.
- Gülen, M. (2017). Gastronomi turizm potansiyeli ve geliştirilmesi kapsamında Afyonkarahisar ilinin değerlendirilmesi. *Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi*, 1(1), ss. 31-42.
- Güzel Şahin, G., & Ünver, G. (2015). Destinasyon pazarlama aracı olarak "gastronomi turizmi": İstanbul'un gastronomi turizmi potansiyeli üzerine bir araştırma. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 3(2), ss. 63-73.
- Harvey, L. (2008). Rankings of higher education institutions: A critical review. Routledge: Taylor & Francis.
- Hatipoğlu, A. (2014). Osmanlı Saray Mutfağının Gastronomi Turizmi Çerçevesinde İncelenmesi. Sakarya Üniversitesi.
- Karim, A. S., & Chi, C. G. Q. (2010). Culinary tourism as a destination attraction: An empirical examination of destinations food image. *Journal Of Hospitality Marketing & Management*, 19 (6), ss. 531-555.
- Kaur, J., Radicchi, F., & Menczer, F. (2013). Universality of scholarly impact metrics. *Journal of Informetrics*, 7(4), ss. 924-932.
- Khan, M. A., Pattnaik, D., Ashraf, R., Ali, I., Kumar, S., & Donthu, N. (2021). Value of special issues in the journal of business research: A bibliometric analysis. *Journal of business research*, 125, ss. 295-313.
- Lee, K. H., Packer, J., & Scott, N. (2015). Travel lifestyle preferences and Destination activity choices of Slow Food members and non-members. *Tourism and Manage*, 46, ss. 1-10.
- Lin, W. Y. C. (2012). Research status and characteristics of library and information science in Taiwan: a bibliometric analysis. *Scientometrics*, 92(1), ss. 7-21.
- Long, L. M. (2010). Culinary Tourism in and the emergence of appalachian cuisine: Exploring the food scape of asheville, NC. *North Carolina Folklore Journal*, 57(1), ss.4-19.
- McKercher, B., Okumus, F., & Okumus, B. (2008). Food tourism as a viable market segment: It's all how you cook the numbers. *Journal of Travel Tourism Market*, 25(2), ss. 137-148.
- Monasterolo, I., Pasqualino, R., Janetos, A. C., & Jones, A. (2016). Sustainable and inclusive food systems through the lenses of a complex system thinking approach: A bibliometric review. *Agriculture*, 6(3), ss. 44.
- Okumus, B., Okumus, F., & McKercher, B. (2007). Incorporating local and inter national cuisines in the marketing of tourism destinations: The cases of Hong Kong and Turkey. *Tourism Manage*, 28(1), ss. 253-261.
- Osareh, F. (1996). Bibliometrics, citation analysis and co-citation analysis: A review of literature I. *Libri*, 46(3), ss. 149-158. <https://doi.org/10.1515/libr.1996.46.3.149>
- Potter, W. G. (1981). "Introduction to Bibliometrics." *Library Trends*, 30, ss. 5-7.
- Ramos-Rodríguez, A. R., & Ruiz-Navarro, J. (2004). Changes in the intellectual structure of strategic management research: A bibliometric study of the Strategic Management Journal, 1980-2000. *Strategic Management Journal*, 25(10), ss. 981-1004.
- Sengupta, I. N. (1992). Bibliometrics, infometrics, scientometrics and librametrics: An overview. 42(2), ss. 75-98. <https://doi.org/10.1515/libr.1992.42.2.75>.
- Sims, R. (2009). Food, place and authenticity: Local food and the sustainable tourism experience. *Journal of Sustainable Tourism*, 17(3), ss. 321-336.
- Stevens, R. E. (1953). The use of library materials in doctoral research; a study of the effect of differences in research method. *Library Quarterly*, 23, ss.33-41.
- Sormaz, Ü., Özata, E., & Güneş, E. (2015). Turizmde Gastronomi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(2), ss. 67-73.
- Suebombut, P., Sekhari, A., Sureepong, P., Ueasangkomsate, P., & Bouras, A. (2017). The using of bibliometric analysis to classify trends and future directions on smart farm. In: Digital Arts, Media and Technology (ICDAMT), International Conference on. IEEE. ss.136-141.
- Sünnetçioğlu, A., Yalçınkaya, P., Olcay, M., & Mercan, Ş. O. (2017). Turizm alanında yazılmış olan gastronomiye ilişkin tezlerin bibliyometrik profili. *Journal of Tourism & Gastronomy Studies*, 5(Special Issue 2), ss. 345-354.
- Şahin, E., Akdağ, G., ÇAKICI, C., & Neslihan, O. (2018). Gastronomi ve mutfak sanatları anabilim dallarında yayınlanan tezlerin bibliyometrik analizi. *Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi*, 2(Ek1), ss. 30-41.

- Tan, J., Fu, H. Z., & Ho, Y. S. (2014). A bibliometric analysis of research on proteomics in science citation index expanded. *Scientometrics*, 98(2), ss. 1473-1490.
- Tranfield, D., Denyer, D., & Smart, P. (2003). Towards a methodology for developing evidence-informed management knowledge by means of systematic review. *British Journal of Management*, 14(3), ss. 207-222.
- Tsai, C. T. S., & Wang, Y. C. (2017). Experiential value in Branding food tourism. *Journal of Destination Market Manage*, 6(1), ss. 56-65.
- van Raan, A. F., & van Leeuwen, T. N. (2002). Assessment of the scientific basis of interdisciplinary, applied research: Application of bibliometric methods in nutrition and food research. *Resource Policy*, 31(4), ss. 611-632.
- Vijay, K. R., & Raghavan, I. (2007). Journal food science technology: A bibliometric study. *Annual Library Information Studies*, 54, ss. 207-212.
- Wallin, J. A. (2005). Bibliometric methods: Pitfalls and possibilities. *Basic and Clinical Pharmacology and Toxicology*, 97(5), ss. 261-275.
- Wolfram, D. (2003). Applied informetrics for information retrieval research. *New Direction in Information Management* no. 36. Westport, CT: Greenwood Publishing Group.
- Yılmaz, G. (2017). Ulusal Turizm Kongrelerinde Gastronomi ve Mutfak Sanatları Alanı İle İlgili Yayınlanan Bildiriler Üzerine Bir Araştırma. *Turak Turizm & Araştırma Dergisi*, 6(1), 24-39.
- Zhuang, Y. H., Liu, X. J., Nguyen, T., He, Q. Q., & Hong, S. (2013). Global remote sensing research trends during 1991-2010: a bibliometric analysis. *Scientometrics*, 96(1), ss. 203-219.

Ek 1. Çalışma Kapsamında Yararlanılan Ulusal Tez Merkezinde Yer Alan Doktora Tezlerinin Listesi

No	Yazar	Yıl	Tez Adı	Anahtar Kelimeler
1	Özkan Demir	2023	Gastronomi eğitimi ve yiyecek içecek endüstrisi arasındaki bağlantı(sızlık)lar: Paydaşlar üzerine araştırma ve model önerisi	Gastronomi, gastronomi ve mutfak sanatları, gastronomi ve mutfak sanatları eğitimi, aktif öğrenme, istihdam
2	Urmanbek Tagmanov	2023	Gastronomi turizminin destinasyon pazarlamasına etkisi: Kazakistan örneği	Turizm, gastronomi turizmi, destinasyon pazarlaması, Kazak mutfak kültürü, Kazakistan, Almatı
3	Sedat Bütün	2023	Gastronomi deneyimi, gastronomi imajı, tatmin ve davranışsal niyetler ilişkisi: Gaziantep ve Hatay destinasyonlarında bir uygulama	Gastronomi deneyimi, yerel yiyecek deneyimi, gastronomi imajı, yapısal eşitlik modeli
4	Osman Özer	2022	Av turizminin ekonomi ve gastronomi açısından değerlendirilmesi	Alternatif turizm, av turizmi, bölgesel turizm, eko-turizm, mutfak turizmi
5	Gökhan Onat	2022	Gastronomi imajının davranışsal niyete etkisinde müşteri memnuniyetinin aracılık rolü	Gastronomi imajı, davranışsal niyet, müşteri memnuniyeti, Gaziantep
6	Hülya Mutlu	2022	Afyonkarahisar gastronomi envanteri oluşturularak gastronomi rotalarının belirlenmesi	Afyonkarahisar, gastronomi envanteri, gastronomi rotası, coğrafi bilgi sistemi, mutfak kültürü
7	Leyla Şişik	2022	Gastronomi alanındaki uluslararası araştırma eğilimleri: Web of science (Wos) veri tabanında yer alan 1995 – 2018 yıllarına ait makalelerin bibliyometrik analizi	Bibliyometrik çalışma, mutfak sanatları, yiyecek çalışmaları, gastronomi
8	Cihat Karşlı	2021	Destinasyon markalaşmasında gastronomi turizminin etkisinin incelenmesi: İzmir ili örneği	Destinasyon, gastronomi, pazarlama, turizm

9	İsmail Uzut	2021	Gastronomi turizmi rekabet analizi: İstanbul örneği	Gastronomi, gastronomi turizmi, İstanbul, rekabet gücü, elmas modeli
10	Zühal Aksakallı Bayraktar	2021	Gastronomi turizmi kaynağı olarak gastronomi rotaları: Schleswig-Holstein Peynir Rotası örneği üzerinden Kars Peynir Rotası model önerisi	Alternatif turizm, gastronomi, mutfak turizmi, peynirler
11	Mehmet Fatih Kayran	2021	Şanlıurfa ilinin coğrafi işaretli ürünlerinin gastronomi turizmi potansiyeli açısından değerlendirilmesi	Gastronomi, gastronomi ve mutfak sanatları, gastronomi ve mutfak sanatları eğitimi, aktif öğrenme, istihdam
12	Duygu Çelebi	2021	Social entrepreneurship in gastronomy industry: A holistic approach	Turizm, gastronomi turizmi, destinasyon pazarlaması, Kazak mutfak kültürü, Kazakistan, Almatı
13	Kadir Çetin	2021	Yerel mutfak çekiciliği ve öncüllerinin yerli turistlerin gastronomi deneyimi üzerindeki etkisi	Gastronomi deneyimi, yerel yiyecek deneyimi, gastronomi imajı, yapısal eşitlik modeli
14	Cesim Behremen	2021	Doğu Anadolu TRB2 kalkınma bölgesinin gastronomi turizminin değerlendirilmesi	Alternatif turizm, av turizmi, Bölgesel turizm, eko-turizm, mutfak turizmi
15	Suat Akyürek	2020	Gastro turistlerin deneyim bileşenleri: Gastronomi turları kapsamında bir araştırma	Gastronomi imajı, davranışsal niyet, müşteri memnuniyeti, Gaziantep
16	Sercan Benli	2020	Gastronomi deneyiminin davranışsal niyete etkisinde gastronomik duyguların rolü: Alaçatı Ot Festivali'ne katılanlar üzerinde bir araştırma	Davranışsal niyet, festivaller, gastronomi, mutfak turizmi, turistler, turizm, İzmir-Çeşme-Alaçatı
17	Merve Işkın	2020	Bir destinasyonun gastronomi turizmine uygunluğunun belirlenmesi üzerine keşifsel bir araştırma	Destinasyon, gastronomi, mutfak turizmi, turizm, turizm arzı
18	Davut Kodaş	2018	Gastronomi deneyimi, gastronomi motivasyonu, destinasyon tatmini ve destinasyon marka denkliği ilişkisi: Gaziantep örneği	Deneyim, deneysel turizm, destinasyon, gastronomi, marka denkliği, motivasyon, ölççekler
19	Emrah Köksal Sezgin	2017	Potansiyel ve efektif ziyaretçilerin gastronomi davranışları: Aydın ili mutfak kültürü örneği	Aydın, gastronomi, mutfak, mutfak turizmi, müşteri tatmini, tüketim kültürü, yemek kültürü, ziyaretçi memnuniyeti, ziyaretçiler
20	Salih Zeki Şahin	2016	Turizmde gastronominin ürün çeşitlendirme stratejisi olarak kullanımı: Hatay örneği	Destinasyon, gastronomi, Hatay, mutfak kültürü, strateji, turizm, Türk mutfağı, yemek kültürü, ölççekler, ürün çeşitlendirme
21	Sibel Oğuz	2016	Gastronomi turizminde stratejik gelişme: Doğu Akdeniz Bölgesi perspektifi	Doğu Akdeniz bölgesi, gastronomi, mutfak turizmi, yemek kültürü, yiyecek içecek, yöresel mutfak
22	Ramazan Eren	2016	Türkiye'nin gastronomi imajı, ziyaretçilerin bilgi kaynakları ve harcamaları	Bilgi kaynakları, destinasyon, gastronomi, mutfak turizmi, turistler, turizm, Türk mutfağı, yemek kültürü, yiyecek içecek, imaj

23	Oğuz Taşpınar	2016	Gastronomi turizminde içecek menülerinin planlanması ve geliştirilmesinde marka imajı ilişkisinin analizi: İstanbul örneği	Gastronomi, marka imajı, menü planlama, mutfak turizmi, Türk mutfağı, yiyecek içecek, İstanbul
24	Merve Onur	2022	Benlik uyumu, Türk mutfağı marka değeri ve sadakati ile gastronomi amaçlı seyahat niyeti ilişkisinin incelenmesi	Davranışsal niyet, değer algısı, marka değeri, müşteri sadakati, temel benlik değerlendirme, tüketici tutumları, yöresel mutfak
25	Yener Oğan	2021	Artvin ilinin gastronomi değerleri; yiyecek içecek hizmeti sunan işletmeler ve satın alan turistler üzerine bir inceleme	Artvin, gastronomi, turistler, yiyecek içecek hizmetleri, yiyecek içecek işletmeleri, yöresel ürün
26	Uğur Özersin	2019	Gastronomi turizminin destinasyon imajı ve destinasyon seçimine etkisi: Çeşme örneği	Destinasyon, gastronomi, mutfak, mutfak turizmi, Türk mutfağı, imaj, imaj yaratma, İzmir-Çeşme
27	Çiğdem Kızılgeçici	2019	Gastronomi turizminin alternatif turizm ürünü olarak değerlendirilmesi: Mardin ilinde bulunan işletmelere yönelik bir uygulama	Alternatif turizm, gastronomi, Mardin, mutfak turizmi, turizm işletmeleri
28	Ayşe Ebru Ağlamaz Susup	2018	İzmir'de gastronomi turizminin geliştirilmesine yönelik sistemselsel bir yaklaşım	Destinasyon, gastronomi, mutfak turizmi, turizm pazarlaması, özel ilgi turizmi, İzmir
29	Durmuş Ali Aydemir	2023	Yöresel gastronomik ürünlerin değerlendirme kriterleri ile analizi ve coğrafi bilgi sistemleri aracılığıyla Kapadokya Bölgesi gastronomi rotalarının geliştirilmesi	Kapadokya bölgesi, yerel mutfak, gastronomi rotaları, coğrafi bilgi sistemleri
30	Nazlı Kardeş Çolakoğlu	2023	Gastronomi turizmi açısından yöresel ürünlerin bölgesel sınıflandırılması	Gastronomi turizmi, Türk mutfağı, yöresel yemekler, gastronomi rotaları, gastronomi haritası
31	Feray Yentür	2022	İzmir'deki seyahat acentalarının gastronomi turizminin geliştirilmesindeki katkısına yönelik bir araştırma	Gastronomi, gastronomi turizmi, gastronomi turları, seyahat motivasyonu, seyahat acentaları
32	Muhabbet Çelik	2021	Beklentilerin onaylanması teorisi kapsamında tatildeyken dışarıda yeme içme deneyiminin tekrar ziyaret niyetine etkisi: Gastronomi şehirleri örneği	Deneyimsel turizm, gastronomi, mutfak turizmi, tekrar gelme niyeti, yemekler, yiyecek içecek, yöresel mutfak, ziyaretçi memnuniyeti, iç turizm
33	Aykut Ekici	2020	Eskişehir'e gelen turistlerin yöresel gastronomi tercih ve deneyimlerinin gelecek niyetine etkisi	Deneyimsel turizm, Eskişehir, gastronomi, mutfak turizmi, tekrar gelme niyeti, tercih, turist tatmini, Türk mutfağı, yemek kültürü, yöresel mutfak
34	Aysu Hatipoğlu	2014	Osmanlı saray mutfağı'nın gastronomi turizmi çerçevesinde incelenmesi	Gastronomi turizmi, Osmanlı saray mutfağı, İstanbul, restoran

35	Erdem Baydeniz	2023	Yerel halk ve ziyaretçilerin duygusal yiyecek aidiyeti gastronomi imajına yönelik algıları ile somut olmayan kültürel miras kapsamındaki tutumlarının incelenmesi: Afyonkarahisar örneği	Duygusal yiyecek aidiyeti, gastronomi imajı, SOKÜM tutumları, tekrar satın alma niyeti, Türk lokum kültürü, Afyonkaymak yapımı, Afyonkarahisar
36	Hilal Keskin	2023	Dijital gastronomi ve yöresellik kavramlarının yaratıcı yıkım teorisi bağlamında planlı eskitme açısından incelenmesi	Dijitalleşme, dijital gastronomi, yöresellik, yaratıcı yıkım teorisi, planlı eskitme teorisi
37	Serkan Yiğit	2022	Gastronomik tatmin ve hatırdı kalıcı gastronomi deneyiminin davranışsal niyet üzerine etkisinde destinasyon tatmininin rolü: Kapadokya örneği	Gastronomik tatmin, hatırdı kalıcı gastronomi deneyimi, destinasyon tatmini, davranışsal niyet, Kapadokya
38	Yılmaz Sever	2021	Gastronomi eğitim mutfaklarının temel mutfak uygulamaları kapsamında planlanması	Gastronomi, eğitim mutfakları, mutfak planlama, donanım ve tasarım
39	Nermin Erol	2020	Kurgulama düzeyi teorisi perspektifinden yerel gıda tüketim motivasyon unsurlarının gastronomi amaçlı seyahat niyetine etkisinin incelenmesi	Yerel gıda tüketim motivasyon unsurları, kurgulama düzeyi teorisi, gastronomi amaçlı seyahat niyeti
40	Önder Yayla	2019	Kullanılan malzeme yoğunluğuna göre Türkiye'de lezzet bölgelerinin oluşturulması	Gastronomi, yemek kültürü, gastronomi turizmi, gıda coğrafyası, lezzet haritaları.
41	Faruk Seyitoğlu	2018	Akademik bir disiplin olarak gastronominin konumu: Temellendirilmiş bir kuram çalışması	Gastronomi, gastronomi alanı, akademik disiplin, turizm, temellendirilmiş kuram.
42	Taner Erdoğan	2023	Gastronomi 4.0 uygulamalarının tüketicilerin yiyecek-içecek satın alma eğilimlerine etkisi: Teknoloji kabul modeli ile incelenmesi	Gastronomi, gastronomi 4.0, teknoloji kabul modeli, satın alma eğilimi
43	Emrah Yıldız	2023	Gastronomi ve Mutfak Sanatları uygulama derslerinin uzaktan eğitime göre değerlendirilmesi: Deneysel bir tasarım önerisi	Gastronomi eğitimi, gastronomi ve mutfak sanatları, uzaktan eğitim, uygulamalı mutfak eğitimi, yarı deneysel model, ters yüz eğitim modeli, karma yöntemler araştırması, eş zamanlı yakınsayan (paralel) karma yöntemler araştırması deseni
44	Özcan Özdemir	2022	Tüketicilerin seyahat motivasyonlarının geliştirilmesinde gastrorehberliğin rolüne ilişkin model önerisi: Türkiye örneği	Gastronomi, gastrorehberlik, seyahat motivasyonu, turist rehberi, turizm
45	Zühal Özdemir	2017	Gastronomi ve mutfak sanatları lisans programlarından sektör, öğrenci ve öğretim elemanı beklentilerinin değerlendirilmesi	Gastronomi, mutfak, mutfak sanatları, açılılık, mutfak eğitimi
46	Adem Ademoğlu	2022	Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki özel gün ve törenlerde yapılan gastronomi uygulamaları	Gastronomi, özel gün yemekleri, tören yemekleri, geçiş dönemleri, yöresel mutfak, mutfak kültürü
47	Firdevs Yönet Eren	2022	Gastronomi uzmanlarının bakış açısıyla Türk mutfağının uluslararasılaşma sorunları ve çözüm önerilerinin belirlenmesine yönelik bir araştırma	Türk mutfağı, uluslararasılaşma, bulanık bilişsel haritalama

48	Yalçın Yaman Durusoy	2017	Coğrafi işaretli gastronomik ürünlerin bölge halkı tarafından algılanması üzerine analitik bir araştırma: Kars Kaşarı örneği	Turizm, markalaşma, gastronomi, gastronomi turizmi, coğrafi işaretler
49	Eda Alphan	2022	Hatırlanabilir gastronomik deneyimde katılım, duygular ve motivasyonun rolü: Yemek kursları örneği	Hatırlanabilir gastronomik deneyim, yemek kursları, katılım, duygular, motivasyon, aktif katılım, pasif katılım, eş-yaratım, öz-yaratım
50	Gökhan Yılmaz	2021	Gastronomik deneyim, yiyecek imajı ve otantizmin turistlerin yerel yiyecek tüketim niyetine etkisi: Yiyecek korkusunun düzenleyici rolü	Gastronomik deneyim, yiyecek imajı, otantizm, algılanan otantizm, yiyecek korkusu, yerel yiyecek tüketim niyeti
51	Osman Çavuş	2020	Michelin yıldızlı restoranların başarı faktörlerinin ve standartlarının belirlenmesi: İspanya San Sebastian örneği	Michelin yıldızlı restoranlar, gastronomi, restoran tarihi
52	Hacı Ahmet Çakır	2020	Gastronomik deneysel değer, destinasyon imajı ve davranışsal niyet ilişkisi: UNESCO gastronomi şehirlerinde bir araştırma	Gastronomik deneysel değer, destinasyon imajı, davranışsal niyet, gastronomi turizmi, UNESCO gastronomi şehirleri
53	İffet Öykü Akyol	2019	Elektronik ağızdan ağza iletişim, destinasyona yönelik tutum, destinasyon ve gastronomi imajının turistlerin ziyaret niyetine etkisi: Türkiye örneği	eAAİ, ziyaret niyeti, destinasyon imajı, destinasyona yönelik tutum, gastronomi imajı
54	İbrahim Çifçi	2019	Moleküler gastronomide menülerin müşteri değerine yönelik pazarlanması	Moleküler gastronomi, moleküler mutfak, NBN mutfak, müşteri değeri, yiyecek-içecek pazarlaması.
55	Fatma Burçin Şapçı	2023	Gastronomi turizmi bağlamında Trakya bölgesi şarap turistlerinin motivasyon faktörlerinin belirlenmesi ve pazar segmentasyonu	Gastronomi turizmi, motivasyon faktörleri, şarap turizmi, şarap turisti profili, şarap turistlerinin segmentasyonu, Trakya bölgesi
56	Oya Ayan	2023	Marka iletişiminde gastro-empyralizm söylemi ve metafiziksel imgeler	Marka iletişimi, gastronomi, göstergebilim, metafizik, fast food
57	Mehmet Selman Bayındır	2023	Gastrodiplomasi unsurlarının önem düzeylerinin AHP yöntemiyle belirlenmesi	Gastrodiplomasi, gastronomi, AHP, Delphi, kamu diplomasisi
58	Muzaffer Çakmak	2023	Gastronomi festivallerine katılım amacı, motivasyon ve memnuniyet ilişkisi	Etkinlikler, festivaller, gastronomi festivalleri,
59	Sedef Özgönül	2023	Geleneksel bir mutfağa yaratıcı ve yenilikçi tasarım yaklaşımı: Türk mutfağı üzerine karşılaştırmalı bir çalışma	Tasarım odaklı düşünme; yaratıcılık; türk mutfağı; çevresel faktörler; mutfak ürünleri.
60	Erol Taşkın	2023	Destinasyon yemek kimliği ölçeği geliştirme çalışması	Yemek kimliği, ölçek geliştirme, destinasyon, kültür, çevre
61	Burçin Boz	2022	Bağlanma türlerinin gastronomide yenilikten korkma (neofobi) ve yenilik arama (neofili) davranışına etkisi: Geleneksel yöntemler ve nöropazarlama araçlarıyla incelenmesi	Turizm, bağlanma teorisi, yiyecek neofobisi ve neofili, nöropazarlama, nörogastromoni
62	Elif Zeynep Özer	2022	Hitit ve orta anadolu mutfak kültürlerinin analojisi üzerine gastroarkeolojik bir araştırma	Hitit mutfak kültürü, gastronomi, gastroarkeoloji, arkeoloji, etnoarkeoloji, analoji

63	Erkan Denk	2022	Coğrafi işaretler standardizasyonu ve uygulamalarına yönelik bir model önerisi	Coğrafi işaretler modeli, Erzurum, gastronomi turizmi, sorumlu üretim ve tüketim.
64	Ceyhan Uçuk	2022	Holistik tabak: Nörogastromi, gastrofizik ve sinestezi ekseninde, yemek sunumunun insanın beğeni algısına olan etkilerinin belirlenmesi	Gastronomi, nörogastromi, sinestezi, gastrofizik, yüz eylem kodlama sistemi
65	Özkan Süzer	2022	Değer ve yaşam biçimi ile yerel gıda tüketimi ilişkisi: Yabancı turistler üzerine bir araştırma	Değer ve yaşam biçimi, gastronomi turizmi, istanbul, yerel gıda
66	Hasibe Utku Çelik Gençoğlu	2022	Gaziantep ve Hatay İli yöresel yemeklerinin besin ögesi örüntü profillerinin farklı yöntemlerle değerlendirilmesi	Geleneksel Hatay mutfağı, geleneksel Antep mutfağı, besin ögesi örüntü profili
67	İbrahim Çekiç	2021	Gastronomi şehirlerinin algılanan mutfak imajı ile davranışsal niyet arasındaki ilişki	Gastronomi, gastronomi şehirleri, imaj, mutfak imajı, planlı davranış teorisi, davranışsal niyet.
68	Nurulhude Baykal	2021	Evlilya Çelebi Seyahatnâmesi çerçevesinde mısır yemek kültürünün incelenmesi	Osmanlı, Mısır, Gastronomi, Afrika, Yemek kültürü
69	Ayşe Şahin	2021	Gastronomik deneyimin yiyecek tüketim duygularına ve deneysel değere etkisi: Kültürün (belirsizlikten kaçınma) düzenleyici rolü	Gastronomik deneyim, yiyecek tüketim duyguları, deneysel değer, kültür, s-o-z teorisi
70	Mevlüt Uyar	2020	Yerel mutfağın dönüşümünde turizmin rolü	Turizm, gastronomi, yerel mutfak, kültür, nitel araştırma, Alanya
71	İhsan Kazkondur	2020	Türkiye’de yeme içme alışkanlıklarının kuşaklara göre değişimi	Gastronomi, kuşaklar, yeme içme alışkanlıkları, yiyecek seçimi, kişilik özellikleri, Türkiye.
72	Nilgün Karaman	2020	Yerel gastronomik ürün tercihinde etkili olan faktörlerin planlı davranış teorisine göre incelenmesi	Yerel gastronomik ürün, yerel gastronomik ürün tercihinde etkili olan faktörler, planlı davranış teorisi (pdt), davranışa yönelik tutum, öznel norm, algılanan davranışsal kontrol, İstanbul.
73	Emir Hilmi Üner	2019	Türkiye’deki coğrafi işaretli peynirlerin umami tat yoğunluklarının belirlenmesi	Gastronomi, MSG, umami tat, coğrafi işaret, gastronomi turizmi.
74	Seda Derinalp Çanakçı	2016	Kapadokya’nın bir gastro-turizm destinasyonu olarak değerlendirilmesi	Gastronomi turizmi, ilgilenim, çeşitlilik arayışı, yeni yiyecek deneme fobisi, hazcı ve faydacı tüketim davranışı
75	Ozan Güngör	2023	Otel işletmelerinde sunulan çocuk menülerinin çocuk dostu turizm kapsamında planlanması ve geliştirilmesi	Çocuk dostu oteller, çocuk dostu turizm, çocuk menüsü, menü.
76	Eray Alpyıldız	2023	Sanal-dijital kültür çağında geleneksel Türk yemek kültürü	Sanal, dijital, dijital kültür çağı, internet folkloru, geleneksel yemek kültürü,

77	Songül Seda Kamber Taş	2023	Otel mutfaklarında kullanılan ekipmanların yönetici mutfak şeflerinin bakış açısıyla değerlendirilmesi	Endüstriyel mutfak, ekipman alımı, ekipman yerleştirilmesi
78	Seda İdikut Şahin	2023	Gastronomik kimlik ve destinasyon imajı arasındaki ilişkide yöresel yemek tüketim motivasyonunun rolü	Destinasyon imajı, gastronomik kimlik, yöresel yemek tüketim motivasyonu, Konya, baskılayıcı rol
79	Çağrı Sürücü	2023	Hatırlanabilir yemek deneyimi, memnuniyet ve davranışsal niyet arasındaki ilişkiler: Yiyecek ile ilgili düzenleyici rolü	Hatırlanabilir yemek deneyimi, memnuniyet, davranışsal niyet, Yiyecek ile ilgili, S-O-R teorisi
80	Egem Zağralı Çakır	2023	Somut olmayan kültürel miras bağlamında gastronomik pratiklerin irdelenmesi: Mentеше örneği	Mutfak kültürü, gastronomik pratikler, yemek çeşitleri, somut olmayan kültürel miras, Mentеше
81	Reşad Emre Özgüneş	2023	Otantiklik ile gastronomik tutum ilişkisinin yeniden ziyaret niyetine ve destinasyon imajına etkisi	Otantiklik, gastronomik tutum, yeniden ziyaret, destinasyon imajı
82	Ömer Ceyhan Apak	2023	Turizm paydaşlarının yöresel yiyecek algısının sürdürülebilir turizme etkisi	Turizm paydaşları; yöresel yiyecek; sürdürülebilir turizm.
83	Rabia Bölükbaş	2023	Yerel yiyecek tüketim değerinin tutum ve davranışsal niyet üzerine etkisinde gıda neofobisinin düzenleyici rolü	yerel yiyecek, yerel yiyecek tüketim değeri, gıda neofobisi
84	Kenan Pala	2023	Çoklu görev ve kariyer uyum yeteneklerinin pişirme yetkinlikleri üzerindeki etkisi: Aşçılık eğitimi alan öğrenciler üzerine bir araştırma	Çoklu görev, kariyer uyum yetenekleri, pişirme yetkinlikleri, aşçılık eğitimi.
85	Cevat Ercik	2023	Yöresel ürünlerle işlenmiş gıdalara yönelik lezzet algısının tüketici tutumları üzerine etkisi: Yeni ürün geliştirmede dolgu çikolata örneği	Yöresel ürün, çikolata, ürün geliştirme, duyu analiz
86	Bülent Yorgancı	2023	Destinasyonlarda sürdürülebilir rekabet üstünlüğü açısından gastronomik kimlik: Kapadokya örneği	Gastronomik kimlik, yerel ürünler, sürdürülebilir rekabet üstünlüğü, sürdürülebilirlik, destinasyon, Kapadokya
87	Havva Gözgeç Mutlu	2022	Gastronomik deneyim için müşterilerin yüksek fiyat ödeme istekliliğinin belirlenmesi: Uzak Doğu restoranları üzerine bir çalışma	Gastronomik deneyim, uzak doğu restoranları, yüksek fiyat ödeme istekliliği, müşteriler, gastronomik ilgilim.
88	Hatice Aktürk	2022	Destinasyon markalaşmasında yerel yiyecek festivallerinin rolü, Denizli örneği	Destinasyon, marka, destinasyon markalaşması, yerel yiyecek festivalleri, Denizli
89	Sultan Belli	2022	Coğrafi işaret ile tescilli yöresel mutfak ürünlerinin turistlerin destinasyon seçimine etkisi: Güneydoğu Anadolu Bölgesi örneği	Coğrafi işaret, yöresel ürün, destinasyon seçimi, Güneydoğu Anadolu Bölgesi, gastronomi turizmi
90	Emre Akoğul	2022	Uluslararası turistlerin Türk mutfak tüketim deneyimi, deneysel değer algıları, yemek tutumları ve memnuniyetlerinin yer bağlılığı ve davranışsal niyetlere etkisi	Mutfak turizmi, mutfak turisti, Türk mutfak deneyimi

91	Hasan Ali Diken	2022	Halk ekonomisi ve geleneksel mutfak kültürü bağlamında kaz	Halk ekonomisi, geleneksel mutfak kültürü, kaz, kazcılık, kaz yetiştiriciliği, kaz besiciliği, kaz kültürü.
92	Gül Seçil Tahmaz	2022	Ticari mutfaklarda gıda atıklarının önlenmesine dair deneysel bir çalışma	Ticari mutfak, gıda atığı, gıda kaybı, gıda israfı
93	Merve Çetin	2022	Yiyecek imajının turist sadakatine etkisinde yerel yiyecek tüketim değerlerinin aracılık rolü	Yiyecek turizmi, yiyecek imajı, turist sadakati, yerel yiyecek, yerel yiyecek tüketim değerleri
94	Nazanin Nikeghbal	2022	15. yüzyılda Türk-İran yemeklerin karşılaştırması	Türk mutfağı, İran mutfağı, edebi eser, yemek kültürü, yemek kültürü karşılaştırması
95	Yeliz Demir	2022	Eğitim mutfaklarında gıda israfını belirlemeye yönelik bir araştırma	Gıda kaybı, gıda israfı, tutum, öznel normlar, algılanan davranışsal kontrol, gıda israfı davranışları.
96	Sibel Ayyıldız	2022	Vejetaryen beslenme anlayışı ve vejetaryen ve vegan bireylerin yiyecek içecek işletme tercihine etki eden faktörlerin belirlenmesi	Vejetaryen beslenme, vegan beslenme, bitkisel içerikli beslenme, yiyecek-ıçecek işletme tercihi, yiyecek-ıçecek işletme sorunları
97	Murat Doğan	2022	Toplu yemek hizmetleri (catering) sektörü yöneticilerinin iş sürekliliğine hazır olma algı ve zorluklarının belirlenmesi	İş sürekliliği, iş sürekliliği yönetim sistemi, catering, gıda güvenliği, gıda güvenliği yönetim sistemi, iş sürekliliği algısı, iş sürekliliği zorlukları
98	Efe Kaan Ulu	2022	Aşçılarda akış deneyimi, iş tatmini ve öznel iyi oluş ilişkisi	Akış deneyimi, iyi oluş, iş tatmini, aşçılar
99	Selma Atabey	2022	Girit mutfağının Türk mutfak kültüründeki yeri ve sürdürülebilirliği	Girit mutfağı, göç mutfağı, yerel mutfak, Girit nüfus mübadelesi, sürdürülebilir mutfak
100	Mustafa Yılmaz	2022	Konaklama işletmelerinde helal konsept uygulamalarının gıda atığı ve gıda israfı üzerindeki etkisi	Turizm, helal konseptli otel, gıda atığı, gıda israfı
101	Uğur Kaçan	2022	Gastronomik deneyimin marka sadakatine yansımaları	Anahtar kelime verilmemiş
102	Gizem Sultan Kaman	2022	Tabakalaşma kuramı kapsamında kültürel tüketim örüntülerinin bireylerin gıda tercihleri ile ilişkisi	Kültürel tüketim, kültürel hepçillik, tabakalaşma, gıda tercihleri
103	Esra Özata Şahin	2022	Restoran atmosferi ve hizmet kalitesinin davranışsal niyet üzerine etkileri	Restoran atmosferi, hizmet kalitesi, davranışsal niyet, planlı davranış teorisi, yapısal eşitlik modeli
104	Bahar Bayındır	2022	Şarap turizmi destinasyonu somut çekicilik unsurlarının dematel yöntemiyle analizi: Trakya bağ rotası örneği	Şarap turizmi, destinasyon, DEMATEL, Trakya bağ rotası, şarap turisti
105	Ahu Sezgin	2022	Restoran atmosferinin tekrar satın alma niyetine etkisinde algılanan değer rolü: Bilişsel uyumsuzluk kuramı yaklaşımı	Birinci sınıf restoranlar, bilişsel uyumsuzluk, restoran atmosferi, algılanan değer, tekrar satın alma niyeti

106	Necmettin Özgen	2021	Türkiye'deki gastrodiplomasi politikaları ve dünyadaki konumu üzerine araştırma	Turizm, alternatif turizm, gastroekonomi, gastrodiplomasi, Türkiye'de gastronomi
107	Ayla Aydın	2021	Anadolu mutfak kültürünün oluşumunda Hitit mutfağının rolü: Etnoarkeolojik bir araştırma	Hitit mutfak kültürü, anadolu mutfak kültürü, etnoarkeoloji, nitel araştırma, tarihsel süreklilik
108	Alev Sökmen	2021	Liderlik tarzlarının bağlılık, tatmin ve işten ayrılma niyetine etkisinde örgütsel güvenin aracılık rolü: Yiyecek ve içecek departmanları çalışanları üzerinde bir araştırma	Liderlik tarzları, bağlılık, tatmin, işten ayrılma niyeti, güven, yiyecek ve içecek işletmeleri
109	Cihan Canbolat	2021	Franchise yiyecek içecek işletmelerinde tedarik zinciri performansı	Yiyecek ve içecek işletmesi, franchise, tedarik zinciri performansı, sürdürülebilirlik, güven
110	Erhan Babaç	2021	Yiyecek işletmeleri web sitelerinde kullanıcı deneyiminin nöropazarlama teknikleriyle belirlenmesi	Nöropazarlama, web site, kullanıcı deneyimi, yiyecek işletmeleri, görsel içerik.
111	Emre Aykaç	2021	Mutfak çalışanlarının mesleğe yönelik tutumlarının oluşmasında örgütsel destek algısı ve lider-üye etkileşiminin rolü	Mesleki tutum, algılanan örgütsel destek, lider-üye etkileşimi, mutfak, otel işletmeciliği.
112	Sema Ekincek	2020	Yenilebilir sanat: Gastronomide yemeğin sanatsal boyutunun incelenmesi	Yaratıcılık, sanatsal yaratıcılık, gastronomi, mutfak sanatları, mutfak sanatçıları.
113	Fuat Bayram	2020	Mutfak yöneticilerinin ticari mutfak planlama ilkeleri konusunda bilgi düzeyleri sektörel hatalar ve çözüm önerileri	Mutfak planlama, ticari mutfak, mutfak yönetimi
114	Mehmet Kabacık	2020	Türk mutfak kültürünün türklerdeki yansımaları	Gastronomi, Türk mutfak kültürü, türkü
115	Pınar Şenel	2020	Et restoranlarının iç mekân atmosferi: Gastronomi-iç mimari arakesitinde temel ilkeler	Atmosfer, iç mekân, konsept restoran, et restoranı.
116	Ayşegül Elif Çaycı	2019	Küreselleşen yemek kültürünün dönüşümünde sosyal medyanın rolü: Instagram gurmeleri	Yemek kültürü, sosyal medya, Instagram gurmeleri, küreselleşme.
117	Esat Özata	2019	Modernite bağlamında Türk mutfağına özgü yenilikçi ürün geliştirme	Modernite, Türk mutfak kültürü, yöresel yemekler, duyuşsal analiz, gastronomi
118	Ali Solunoğlu	2018	Sokak lezzetlerine ilişkin tüketici tutumları: Gaziantep ve İstanbul örnekleri	Gastronomi, sokak yiyecekleri, yerel yiyecekler, planlı davranış teorisi, tutum, davranışsal niyet
119	Aykut Şimşek	2018	Gastro turistlerin tipolojisinin belirlenmesi: Gaziantep ölçeğinde bir uygulama	Gastro turist, tipoloji, gastronomi, gastronomi turizmi. Gaziantep mutfağı.
120	Osman Güldemir	2018	Klasik ve modernleşen Osmanlı yemekleri ve günümüze uyarlanması	Osmanlı mutfağı, klasik Osmanlı mutfağı, modernleşen Osmanlı mutfağı, standart tarifler, besin değerleri

121	Reha Kılıçhan	2016	Türkiye'ye gelen ziyaretçilerin gastronomik akımlara yönelik gıda tüketim eğilimlerinin değerlendirilmesi	Gastronomik akımlar, gıda tüketimi, moleküler mutfak, füzyon mutfak ve yerel mutfak.
122	Oğuz Nebioğlu	2016	Yerel gastronomik ürünlerin turizmde kullanılmasını etkileyen faktörler	Gastronomi, turizm, yerel yemek, restoran, nitel araştırma, Alanya
123	Memet Şahan	2022	Restoran tüketicilerinin helal gıda satın alma niyetlerinde farkındalık ve tutumun etkisi: Kuşağın rolü	Gastronomi, helal gıda, farkındalık, kuşak, restoran, satın alma niyeti, tutum
124	Mahmut Barakazı	2020	Turistlerin destinasyon tercih etme nedenleri ile gastronomik tüketim eğilimleri ilişkisi ve davranışsal niyetleri üzerindeki etkisi (İstanbul örneği)	Turist, destinasyon, tercih nedenleri, gastronomik tüketim eğilimi, davranışsal niyet.
125	Melike Çakır Keleş	2020	Gaziantep'i ziyaret eden yerli turistlerin yiyecek neofobisi ve çeşitlilik arayışı eğilimlerinin yerel yemek tüketimine etkisi	Yerel yemek, yiyecek neofobisi, yiyeceklerde çeşitlilik arayışı, gastronomi, turizm
126	Gülhan Yalın	2020	Kaybolmakta olan yerel mutfak kültürünün turizme kazandırılması: Balıkesir ili Edremit körfezi örneği	Edremit körfezi, gastronomi turizmi, mutfak, yerel mutfak kültürü, yöresel mutfak.
127	Özgür Sarıbaş	2020	Otellerin duyuşsal markalaşması ve turist deneyimine etkileri üzerine bir araştırma: İzmir örneği	Duyuşsal markalaşma, turist deneyimi, turizm işletmeciliği, gastronomi, duyuşlar, konaklama işletmeleri, disiplinlerarası turizm araştırmaları
128	Fikret Soner	2020	Uluslararası halkla ilişkiler çerçevesinde oluşturulan gastrodiplomasi modeli: Türkiye incelemesi	Gastrodiplomasi, gastrodiplomasi modeli, uluslararası halkla ilişkiler, kamu diplomasisi, kültürel diplomasi, yumuşak güç, ulus markalama
129	Halil İbrahim Karakan	2019	Türkiye'yi tekrar ziyaret etme niyeti olmayan turistlerin algıladıkları risk faktörlerinin ve seyahat motivasyonlarının belirlenmesine yönelik bir çalışma	Tekrar ziyaret etme niyeti, algılanan risk, seyahat motivasyonu, tekrar ziyaret etme niyeti olmayan turistler, müşteri memnuniyeti, müşteri ilişkileri yönetimi
130	Bülent Aydın	2019	Türk mutfak imajı ve ülke imajının ülkeyi ziyaret etme niyetine etkisinin incelenmesi	Ülke imajı, Türk mutfak imajı, mutfağa aşinalık, yenilik arayışı, ziyaret niyeti, Türk restoranları
131	Sami Sonat Özdemir	2019	Etnik restoranların turist davranışlarına etkisi: Berlindeki Türk restoranlarında bir araştırma	Etnik restoranlar, turist davranışı, gastronomi deneyimi, Türk restoranları, Berlin
132	Burcu Ayşenur Akbulut	2019	Destinasyon markası oluşumunda gastronomik kimlik ve imaj: Konya örneği	Gastronomi, gastronomik kimlik, gastronomik imaj, Konya mutfağı
133	Sedat Değişgel	2018	Yabancı düşmanlığının yiyecek kültürüne yansımaları: Almanyada bir araştırma	Gastronomi, destinasyon, yeme içme mekânları, küreselleşme, yöresel yemek
134	Mustafa Kesici	2018	Yeme-içme mekanlarında yemeğin ayrışması ve farklılaşması	Türk resmi, yemek sahneleri, yemek kültürü, mutfak ve sofrası kültürü.

135	Gizem Tatlıcı	2018	Görsel belleğin izinde Türk resminde yemek kültürü	Yeşil restoranlar, sürdürülebilir gastronomi, GRSEV, hizmet kalitesi
136	Alper Kurnaz	2017	Sürdürülebilir gastronomi kapsamında yeşil restoranların hizmet kalitesi algısının GRSEV ile ölçümü: İstanbul örneği	Yerellik, özgünlük, yerel yiyecek – içecek üretimi, kırsal
137	Özay Yıldız	2015	Turistik çekim unsuru olarak yerel yiyecek – içecek üretiminin ekonomik sürdürülebilirliği: Kazdağı örneği	Turizm, sürdürülebilir tarım, yerel mutfak, ekonomik sürdürülebilirlik, Kazdağı
138	Hande Uyar	2015	Otel işletmelerinin yiyecek-içecek satın alma davranışlarının belirlenmesi: Beş yıldızlı otel işletmeleri üzerine bir araştırma	Örgütsel pazar, örgütsel satın alma, otel işletmelerinde satın alma, yiyecek içecek tedariki